

i denne Sag sejrer. Endnu er der dog en lille Mulighed. Jeg vil meget varmt anbefale Mindretallets Indstilling til Vedtagelse.

P. Munch: Den højtærede Sundhedsminister udtalte, at han havde behandlet hele dette Spørgsmaal ud fra et lægeligt Synspunkt. Det er da ejendommeligt, at Hovedtrækket i den Lovgivning, der her foreligger, er, at man skyder det lægelige Synspunkt, den lægelige Indflydelse paa Afgørelsen af, hvilken Karakter Invaliditeten har for den enkeltes Vedkommende, til Side og i Stedet derfor sætter et vilkaarligt Skøn, der til syvende og sidst havner hos den politisk bestemte Sundhedsminister. Jeg tror, at man kan sige, at hvis dette er den Maade, hvorpaa et lægeligt Syn gøres gældende af den højtærede Minister, er Forsøget derpaa i sjælden Grad mislykket.

Den højtærede Minister sammenlignede dernæst Invaliditetsforsikringsloven og Ulykkesforsikringsloven og henviste mig til en Tale af det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg har den Fornøjelse at kende den paagældende Tale. Men jeg tror at kunne sige den højtærede Minister, at der er ingen Lighed mellem den Karakter, Ulykkesforsikringsloven, saaledes som den vedtoges her i Tinget, har, og den Invaliditetsforsikringslov, man her er i Færd med at søge vedtaget. Vort Parti har derfor fra først til sidst taget en forskellig Stilling overfor de to Lovforslag. Der er først maaske at pege paa selve Ulykkesforsikringslovens Karakter, hvor det jo drejer sig om Kapitaludbetaling, ved Hjælp af hvilken efterladte kan antages at komme i Virksomhed af den ene eller den anden Beskaffenhed, og som giver Pengeværdiens Forskydninger en ganske anden Betydning end i Tilfælde, hvor det drejer sig om de smaa aarlige Understøttelser, der her er Tale om. Men dertil følger jeg det andet, at for denne Lovs Vedkommende foreligger der fra dens Gennemførelse i sin Tid ogsaa Udtalelser med Hensyn til, i hvilke Tilfælde man mente at Forandringer i Pengeværdien kunde blive af afgørende Betydning. Jeg føjer yderligere dertil, at naar man kommer til Spørgsmaalet om de afgørende Principper i Lovforslaget, som det nu ændres, set i Forhold til den bestaaende Lov, saa har det slet intet dermed at gøre. Hovedpunktet i dette Lovforslag, som det nu er blevet, er, at nogle Tusinder af de gamle mister nogen Understøttelse paa Grund af en fuldkommen Forandring af det, der er det forsikringsmæssigt afgørende Grundlag efter den

Ordning, Venstres Regering i sin Tid gennemførte. Det er en fuldkommen gennemgribende Forandring til Ulykke for nogle Tusinder af de ulykkeligst stillede Mennesker i Danmark, som ikke har det mindste at gøre med de Forandringer af Sætserne, som har fundet Sted med Hensyn til Ulykkesforsikringsloven. Og dertil kommer, at med Hensyn til Ulykkesforsikringsloven bevares hele den forsikringsmæssige Karakter, den retslige-lægelige Karakter ved alle Afgørelser, hvor der skelnes mellem forskellige Tilfælde, medens denne skydes til Side i dette Lovforslag.

Dernæst har jeg et Ord til den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Kr. Kristensen). Det ærede Medlem sagde, at jeg havde talt om Muligheden for Overenskomst i Fællesudvalget; men vi fra vor Side havde ikke været villige til at give noget som helst. Deri har den ærede Ordfører ikke paa nogen Maade Ret. Gennem de Ændringsforslag, vi har stillet, først ved anden Behandling, siden ved tredje Behandling, har vi gjort en Række Indrømmelser overfor de Synspunkter, som blev gjort gældende fra modsat Side; og vi erklærede os i Fællesudvalget villige til en særdeles imødekommende Forhandling, naar man fra anden Side vilde gaa ind i denne Forhandling. Vi havde en Tid under Forhandlingerne Mulighed for, at dette vilde ske, og regnede dermed, da vi kom til det andet Afsnit af Forhandlingerne. Men paa det Tidspunkt mødte vi en fuldkommen forandret Holdning fra den ærede Ordfører og det konservative Partis Repræsentanter i Underudvalget indenfor Fællesudvalget, og derpaa strandede Muligheden for her at komme til et Resultat.

Jeg har dernæst et Par Ord at sige til de to ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti, der har været oppe for at begrunde deres forandrede Afstemning. Det ene af disse Medlemmer, det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz sagde, at hun hele Tiden havde været af den Optattelse, at det afgørende her var, at Retsstandpunktet blev gjort gældende baade for de nuværende Invalidere og for de Mennesker, som i Øjeblikket var forsikret, men som ikke var ramt af Invaliditet, altsaa hele den Gruppe, som nu var inde under Forsikringen. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Men Følgen af denne Betragtning kan, saa vidt jeg kan se, kun være een, nemlig at stemme imod den Indstilling, der nu foreligger, thi i det Øjeblik, det ærede Medlem gør dette, saa sikres det, at der ikke for nogen af de to Grupper sker nogen Forandring i deres nuværende Stilling.